

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 26/2 97 om trafikikkerhed på de danske veje

(Redegørelse nr. R 14).

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Indledning

Alt for mange danskere stifter personligt nært bekendtskab med trafikulykker. Siden 1970 er ca. 20.000 personer blevet dræbt i trafikken på de danske veje. Det svarer faktisk til nogenlunde det antal mennesker, der bor i f.eks. Skive by.

Hvor der i 1970 var næsten 1.300 dræbte i trafikken, blev 582 dræbt og ca. 10.000 kom alvorligt til skade i 1995. Den faldende tendens er fortsat i 1996, hvor foreløbige opgørelser viser, at 522 blev dræbt i trafikken.

Trods en stigning i biltrafikken på over 80 pct. i denne periode er antallet af dræbte således mere end halveret på 25 år.

Det er en positiv udvikling, men det har ikke været tilstrækkeligt til at nå Færdselssikkerhedskommissionens målsætning fra 1988 om en reduktion på mindst 40 % dræbte og tilskadedkomne. Risikoen for at komme ud for en trafikulykke er væsentligt større i Danmark end i andre lande, vi ellers sammenligner os med – Norge, Sverige, Finland, Holland og England. Det finder regeringen uacceptabelt.

Bekæmpelse af trafikulykker kalder på mange parters engagement. Mange kommuner og amter gør, og forventes fortsat at gøre, en stor indsats. Staten har imidlertid et overordnet ansvar for trafikikkerheden og kan yde sit væsentlige bidrag til at bringe ulykestallet ned.

Trafikministeren har derfor udarbejdet en handlingsplan med en række konkrete forslag til, hvordan antallet af trafikulykker kan reduceres.

Handlingsplanen er regeringens opfølgning på Færdselssikkerhedskommissionens strategiplan fra juni 1996. I strategiplanen opfordrer Færdselssikkerhedskommissionen til, at de kommende års indsats koncentrerer inden for fire nøgleområder: Indsatsen mod ulykker på grund af for høje hastigheder, ulykker med spritkørsel, ulykker med cyklister og ulykker i kryds. Samtidig opfordrer Færdselssikkerheds-

kommissionen de mange forskellige aktører i trafikikkerhedsarbejdet til hver for sig at udarbejde en handlingsplan for de kommende års trafikikkerhedsmæssige aktiviteter.

Regeringen finder, at Færdselssikkerhedskommissionens opfordring til at satse på de fire nævnte indsatsområder er et skridt i den rigtige retning med at målrette den fremtidige indsats på trafikikkerhedsområdet. Trafikministeren vil med denne redegørelse fremlægge grundlaget for regeringens fremtidige trafikikkerhedspolitik.

Hver ulykke er én for meget

I et velfærdssamfund skal der være udstrakt frihed for den enkelte udfoldelse. Naturligvis frihed under ansvar. Ansvar også for andre, og især ansvar for de svageste. I trafikken væltes de sikkerhedsmæssige konsekvenser af uansvarlig adfærd ofte over på andre, og ofte over på netop de svageste trafikanter – børn, unge, ældre og handicappede.

Der er brug for et holdningsskift. Velfærdssamfundet skal skabe trygge rammer for alle – også i trafikken. Alle borgere skal have en god trafikikkerhed, med andre ord kunne leve og færdes sikkert og trygt. Det er uacceptabelt, hvis dagligdagen præges af utryghed ved at bevæge sig fra et sted til et andet, eller ved at sende børn uledsagede i skole. Regeringen ønsker, at der udvises et særligt hensyn til de svageste i trafikken: børn, unge, ældre, handicappede, fodgængere og cyklister.

Hver ulykke er én for meget. Det er den grundlæggende holdning, regeringen ønsker skal præge de kommende års trafikikkerhedsarbejde. Trafikulykker bør betragtes som et velfærdsproblem. Udgangspunktet for trafikikkerhedsarbejdet skal principielt være, at vi ikke vil acceptere, at mennesker dør og invalideres i trafikken, og at denne tankegang bør gennemsyre trafikikkerhedsarbejdet i Danmark. Det kræver, at tankegangen vinder indpas hos myndigheder, virksomheder og trafikanter – ikke mindst hos de unge, som er fremtidens trafikanter. En forudsætning for at fremme trafikikkerheden er, at trafikanterne optræder som bevidste forbrugere. Trafikikkerhed er ikke kun en sag for Folketinget, men også en folkesag.

En sådan tankegang er en udfordring til alle relevante myndigheder om at tilrettelægge forholdene på en sådan måde, at der ikke sker alvorlige ulykker. Det er også en udfordring til erhvervslivet og til trafikanterne om at benytte